

[Erik Østergaard.]
til at holde åbent og handle uden for de tidspunkter, hvor forretninger i almindelighed har lukket.

I bemærkningerne til lovforslaget og i handelsministerens skriftlige fremsættelse er der gjort nøje rede for den kategori af forretninger, som forslaget omfatter, og de bestemmelser om visse begrænsninger, der er knyttet hertil. Når det vel kan siges, at de her nævnte forretninger er med til at dække et vist behov, vil det være rimeligt og nødvendigt, at der gennem lovgivningen skabes faste rammer for deres videre virke.

De uafhængige kan anbefale lovforslaget.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Så nær folketingets lukketid skal jeg ikke gøre så farlig mange bemærkninger til det, der er sagt. Jeg takker for den tilslutning, der er givet.

Jeg kan selvfølgelig ikke have noget imod, som hr. Albertsen var inde på, at man i stedet for at fastsætte en pris på bøgerne i kioskerne til 10 kr. giver handelsministeren en bemyndigelse til at fastsætte dette.

Man ville gerne have at vide, hvor mange kiosker i badebyer der var givet tilladelse til. Det har vi sådan set ingen statistik over. Vi vil ikke have mere administration end højest nødvendigt, og derfor beder vi ikke kommunerne eller politimestrene om at indsende oplysninger om, hvor mange steder der har været givet denne tilladelse.

Hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) var inde på et principielt spørgsmål i forbindelse med lovens § 4 c, som vi har foreslået formuleret sådan, at tilladelsen skal gives af politiet og kommunalbestyrelsen. Det har vi gjort efter meget nøje overvejelse. Jeg mener, det spørgsmål er så vanskeligt, at vi ikke, skal vi sige fra et skrivebord i København, kan bestemme, hvordan det skal være ude omkring ved de forskellige færgelejer. Vi har jo 125 færgelejer her i landet, og ved de 65 er der kiosker. Der er tale om et ret indviklet problem; der kan ligge en kiosk ved et færgeleje, som man mener er berettiget til at få tilladelse, og så kan der i sidegaden ligge en anden butik; hvilken af de to skal have tilladelse, eller skal begge have det? Vi mener ikke, der kan gives generelle retningslinjer eller udstedes cirkulærer herom. Jeg må mene, at det må

være politiet og kommunalbestyrelsen, der bedst kan træffe afgørelse om dette.

Hr. Weikop var inde på det samme spørgsmål med hensyn til sygehuskioskerne. Jeg erkender, det kan blive et lidt vanskeligt problem, men jeg tror, det bliver mindre vanskeligt for de lokale myndigheder, politiet og kommunalbestyrelsen, end det gør for en central myndighed.

Hr. Weikop var endvidere inde på, hvorfor man skulle sætte en prisgrænse for bøger, som måtte sælges i kiosker, og hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) ville gerne have et større salg på idrætspladser af sportsrekvisitter; det kan også lyde tiltalende. Hr. Weikop spurgte: hvorfor skal man stoppe ved 10 kr., kan man ikke tage 12 kr. 50 øre? Det kan man også, men der er bare et stort spørgsmål i dette, nemlig at der er en modpart på den anden side af gaden, som handler med disse varer, og som skal lukke på et andet tidspunkt. Derfor må man i den butik, der får lov til at holde åbent, når den anden har lukket, begrænse varevalget, så konkurrencen ikke bliver for ulige; det er det princip, der er nedlagt i lukkeloven.

Jeg vil give hr. Weikop ret i, at vi skal simplificere med hensyn til beværterbevillingerne. Hr. Weikop ved også, at vi nys i handelsministeriet har nedsat et udvalg, der skal rationalisere beværterloven og forenkle den, og det spørgsmål, som hr. Weikop rejste, hvorfor man skulle have en svag bevilling til en kaffebar, men ikke skulle have det for, at kunderne kunne trække en kop kaffe i en automat, vil, hvis mine tanker går igennem, blive løst, for jeg mener ikke, det fremover bør være sådan, at hvis man skal have en svag bevilling, skal man søge den; det må fremgå af éns næringsbevis, at man simpelt hen kan erhverve den.

Jeg har ikke flere bemærkninger undtagen en enkelt bemærkning til hr. A. C. Normann, der sagde, han var glad for at se, at jeg så sund ud. Det glæder jeg mig også selv over, men jeg vil gerne understrege, at det er en misforståelse, når hr. A. C. Normann siger, at en ændring i lukkeloven skulle gå over mit lig. Det er ikke det, jeg har sagt. Jeg har sagt, at jeg ikke vil være med til at ændre weekendordningen; den ændres heller ikke ved det lovforslag, jeg her har fremsat.

Hermed sluttede forhandlingen.